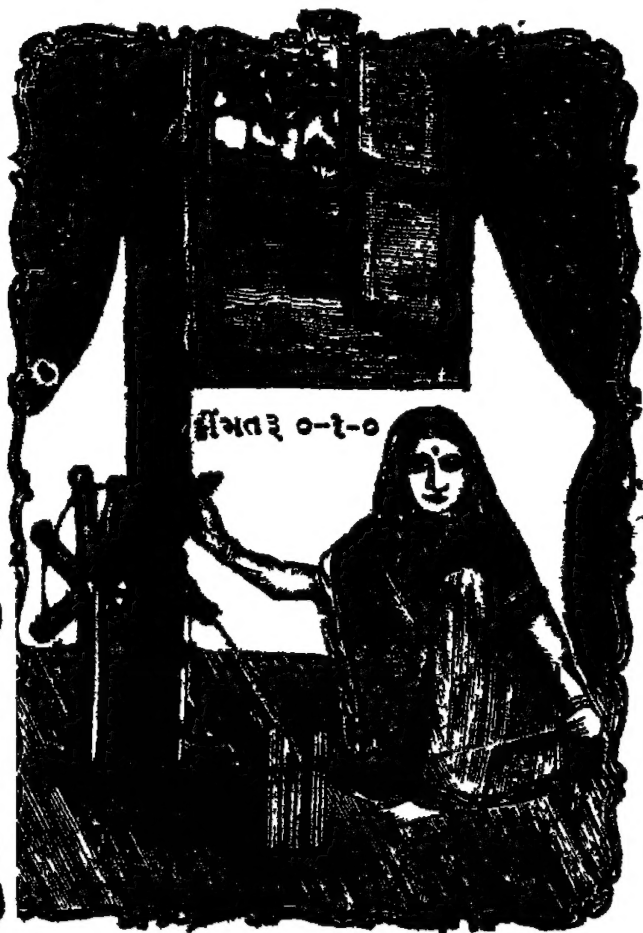

मराठीय लक्ष गीत संग्रह

११५८५

આટલો સંદેશો મારા ગાંધીજીને કહેજો	
સેવકને રૂઢીયામા રહેજો	સંદેશો.
કાચાનું દેવળ અમને લાગે છે કાચુ	
તેની ભાળવણી અમને દેજો	સંદેશો
કાચા પ્રયત્ને ને ક્યાં જઈ શમાયો	
તે ધર ભતલાવી અમને દેજો	સંદેશો
પ્રહોનું રૂપ મારી નજરે ન આવે	
સેવા સાધન ઠેના કરીજો	સંદેશો.
આશ પડ્યો ને સુરજ ક્યાં જઈ શમાસે	
તેની ભાળવણી અમને દેજો	સંદેશો
કાચા પડ્યો ને જીવ શિવમાં સુમાયો	
શિવ તે સુરમા સમાયો	સંદેશો
અમે તમારા અને તમે અમારા	
જન્મો જન્મની પ્રીતિ રહેજો	સંદેશો
ઘેઉ ફરજોડી હાથ વલ્લભરામ ગોલ્યા	
વિહારમાં ઈશન દેજો	સંદેશો.

સંબંધ કરી છપાવનાર ને વેચનાર,

મણિલાલ મોહનલાલ માતરીયા.

સાહિત્ય-મંદિર-નડીઆદ.

આવૃત્તિ બીજી

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૨૪

શ્રી લક્ષ્મીવિજય પ્રી. પ્રેસ (લાન્ડ) માં દેસાઈ રામચંદ્ર જનવાલે

અધી. નમરસેઠ માર્કીટ સ્તાનપોળ-અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૫૮૫ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૬૧૨૫ લગ્નગીત

વિષય ટ-૧૨૧

સુરત વિધિમિઠ
અમઠાવાદ

જગતી કૌંધીમઠ મંમઠ

પ્રાપ્તીય ગીતો

ચોરી વખતે ગાવાનું ગીત.

પહેલાં પહેલાં મંગળીયાં વરતાવોરે
પહેલાં મંગળ રેડીયા વરતાવોરે
બીજાં બીજાં મંગળીયાં વરતાવોરે
બીજાં મંગળ પુણીયા વરતાવોરે
ત્રીજાં ત્રીજાં મંગળીયા વરતાવોરે
ત્રીજાં મંગળ ગાંધીજીને બોલાવોરે
ચોથાં ચોથાં મંગળીયાં વરતાવોરે
ચોથાં મંગળ લાલાજીને તોડાવોરે
પાંચમા મંગળ હિંદ દેવીને કેવરાવોરે
છઠા મંગળ શોકત મહમદને લખોરે
સાતમા મંગળ હાસનખુને બોલાવોરે

લેખક-શા. કન્ટીલાલ કાળોગસ.

પરજીતી વખતે ગાવાનું ગીત.

લાલો પાટ બેઠો મારો રૂઠો રેડીયોરે
પેટો વેવધ ધ્યાથી લાવે રૂઠો રેડીયોરે
બેનો સુતાદી ભાઈ ભયો રૂઠો રેડીયોરે

લાડણી પાટ બેઠા માગે ફડી તરાકરે
 પેલો વેવાઈ કયાથી લાવે ફડી તરાકરે
 એનો લવારી લાઈ જાગે ફડી તરાકરે
 લાડણી પાટ બેઠા માગે ફડી પુણીઓરે
 પેલો વેવાઈ કયાથી લાવે ફડી પુણીઓરે
 એનો પેજારી લાઈ જાગે ફડી પુણીઓરે
 લેખક—શા K. K.

૩

(લાડણી પાન આવે ને રસ ઠોરે રે—એ રાગ)
 લાડણી વરી વરી પાછુ જીવે જાણે મારા મહાત્મા સાથે આવે
 જાણે ફડો રે ટીઓ સાથે લાવે
 લાડણી પાન આવેને રસ ઠોરે લાડણી વરી વરી પાછુ જીવે
 લાડણી વરી વરી પાછુ જીવે જાણે મારાં કસ્તુરબા સાથે આવે
 જાણે ફડી તરાક સાથે લાવે
 લાડણી પાન આવેને રસ ઠોરે લાડણી વળી વળી પાછુ જીવે
 જાણે મારાં અનમુયા બેન સાથે આવે જાણે ફડી પુણીઓ સાથે લાવે
 લાડણી પાન આવેને રસ ઠોરે લાડણી વરી વરી પાછુ જીવે
 જાણે મારા ઠાસળ પુ સાથે આવે જાણે મારા વીવાનો રગ રાખે
 લાડણી પાન આવેને રસ ઠોરે લાડણી વરી વરી પાછુ જીવે
 જાણે મારા શોકત મહામહ સાથે આવે જાણે ફડી ખાલીનો રગ રાખે
 લેખક—શા K. K.

સ્વરાજ્યનો ડંકો.

(૧ કા રાજના ડંકા વાગીઆ જલપરાપ જાએ એ રાજ)
 સ્વરાજ્ય ડંકા વાગીઆ, સહકારી જાગે
 અજાણ્યા ઉંઘમાંથી જાગીઆ, ગુલામી ત્યાગે
 હીંસાનો મારગ પરહરી, અહીંસક થાઓ
 તામસ પ્રકૃતિ ત્યાગીને, આનિમય થાઓ
 અનીતી હથીઆર ત્યાગીને, નીતિને ન્યાળે
 અન્યાઇ અમલદારી છોડીને, ન્યાયનો પથ ભાળે
 અવીવેક અજાગી કરી, વીનયને લાવે
 ઇચ્છા હોય સ્વરાજ્યની તો, વહેલા આવે

રેંટીડા રાજ.

ડંકો વાગ્યોને સરકર ઉપરહું, રેંટીડા રાજ
 આવી છે શાંતીપુરની ફાજરે, ”
 તામસને લીધા ચડી ચોટરે, ”
 વીવેક અવીવેકને હઠાવીએ, ”
 વીનય વળતી આવીએ, ”
 સમા ખડક કરમા ખસી, ”
 હિંસક હથીઆર વસ કરી, ”
 ખીરજ ટોલ વખડીએ, ”

અન્યાયી અમલદારી છાડવીએ, રે ટીકા રાખ
સ્વરાજ આવે સુતરને તાંતએ,
જન્મ ન રહી જોડા જેલમાં, ”

હાજરમાં ગાવાનો એકડો.

એકડે એક ગાંધીજીનો રાખો ટેક

મારી બેનો સ્વદેશી ખાદી સર્વ પહેરજો.

ભગડે ભે ભેલો ગાંધીજીની જે,	મારી
તમડે ત્રણ ગાંધીજીનું રહેશે પલ્લ,	મારી.
ચોગડે ચાર ગાંધીજી કરે વીચાર,	મારી.
પાચડે પાચ ગાંધીજીને નાવે આવ,	મારી
છગડે છ ગાંધી કુટુંબની સહ,	મારી.
સાતડે સાત મારી પરદેશીને સાત	મારી
આઠડે આઠ ગાંધીજીનો સાદો ઠાક,	મારી.
નવડે નવ ગાંધીજીની શીખામણ હઉ,	મારી.
એકડે બીડે દશ વીરેશીને કેજો ખસ,	મારી
બે એકડે અગીઆર સર્વ બેનો ઘાવ તકવાર	મારી
એકડે ભગડે ચાર ગાંધીજીનો પોઆર. વાંચ્યા પરદેશીના બાર,	
એકડે તમડે તેર ખાદી પહેરો ચેરેશ,	મારી.
એકડે ચોગડે ચઉદ કાઠો વિદેશી જોલાહ,	મારી.
એકડે પાચડે પંદર જપો સ્વદેશીનો મંતર	મારી.

એકડે છગડે સોળ સરકારનું પોલમ પોલ,	મારી
એકડે સાતડે સત્તર ગાંધી દેશનું છત્તર,	મારો.
એકડે આઠડે અઠાર કાઠો વિદેશીને બહાર,	મારી.
એકડે નવડે આગણીસ પરદેશને લેશે ભેગણી,	મારી
બગડે મીડે વીસ પકાવી દેશીએ ચીસ,	મારી.
મહપ ઉપર દીવો, ગાંધીજી ઘણું જીવો,	મારી.

૭

મહપ આમત્રણ ગીત.

બહેની લગ્ન મહપમા પધારજો,
 સાથે સાહેલીઓનો સંગ બહેની લગ્ન મહપમા પધારજો
 મારે અમુલ્ય અવસર બેસરે;
 સહુથી સાચી કહું વાત મારે અમુલ્ય અવસર આવીઓરે
 શેલે મહપ મુખ પ્રકાશથીરે;
 વળી ચંદ્ર ચિતળ ચોપાશથીરે,
 બધે શેલે સ્વરાજ્યથી દેશરે, ગુણવતી સાહેલી પધારજોરે.
 બહેની ખાદીની સાડી અગે પહેરજો,
 હાથે કાતેલી વણી આપણા ભાઈઓરે,
 એતો અમુલ્ય ને ઉત્તમ બેશ ગુણવતી સાહેલી પધારજોરે.
 પહેરી લલ્લ કમુબલ કાંચળીરે,
 ચતુરાઈનો ચણીયો ન વીસરાય, તમ આવે મહપ શેલે માયરે
 ધરે પટકુલ પ્રેમથી ધર્મજુરે, સદ્ભાવ કીનાસીં કું મર્મજુરે;
 તમ અંગે જણાયે ન લેશરે, ગુણવતી સાહેલી પધારજો

કર વિનય રૂમાલ ન વીસરોરે તે પશુ સુંદર ખાલીનો ધરને,
 બાલ દયા તિલક સુવાસરે, સાહેલી લગ્ન મ ઠપમાં પધારને
 રૂડી પતિવૃતથી ભર્યા દીલડા, રમેરગ પ્રભુ ભક્તિથી ભર્યારે;
 માતૃભક્તિ અંતરમા હમેશરે, રસીલી સખી લગ્ન મ ઠપ પધારને.
 એવા વેશે મ ઠપમાં પધારશેરે, નિતીનાં ગીતથી મ ઠપ શોભાવશે.
 નવા પ્રસરો મણિમય દેશરે, સાહેલી મ ઠપમા વહેલા પધારશે.
 પાઠરાહર

(રંગ-ભાગ્યળુ ગુથી લાવ ગુણીયલ ગજરો)
 સખી ક્યારેઓઢશે સુંદરખાલી, હાથે ઠાંતી વણી હોય બડી સ
 ત્હારો ચણીયો ગુલાળી વાચલનો, ચેળી ફેશનની રંગ છાયલનો,
 વળી ત્યાગી ઘો મોહ ગવાનનો— સખી.
 ફર્યો ફેશને દેશ ખીચારો, પરતત્ર થયો હિન્દ ખ્યારો
 દશા દેશની સજની વિચારો— સખી
 બચ નાશી પવિત્રતા ખ્યારી, મર્યાદા હોપાય તમારી
 એથી બડી ખાલી વધુ સારી— સખી.
 સાહે વેશ લવન ને લવાએ, નારી જન્મ સફળ કહેવાયે;
 સેવા દેશની સહજ કરાયે— સખી
 તને મોહ ફેશનની ખુમારી બચશે એથી લક્ષ્મી તમારી,
 ધર્મ કુળ વર લગ્ન સલાળી— સખી
 ખાલી વસ્ત્રો અગે ધારી
 શિશુલ ધર્મ નીતિને સલાળો, ખાલીથી ઘશે ઢેહ સુધારો—સખી
 માનરીયા

(મારે સામસામી સુરજ ઉગીયો—એ રાગ)

આજ મારે અમુલખ અવસર આવીયોરે;
 લીધા લગ્ન ને બાપુજી આવીયારે
 બાપુ અમને હતી ઘણી હેઠશરે, ગાંધીજી પાછા પધારીઆરે;
 તમ વિષ્ણુ ગુજરાત સુનો પડ્યોરે; બાપુ વિષ્ણુ શોક હૈયે ચડ્યોરે
 હવે દર્શન ક્યારે પમાયરે—ગાંધીજી
 તમે અમુલખ મત્રો કુકીયારે, નવચેતન દેશને રેક્ષીયારે,
 સત્યાગ્રહના જાપ જપાયરે—ગાંધીજી
 બાપુ સાચી દક્ષીરી તમે ધરીરે, સુખ સાદ્યબીને ઠારે ધરી.
 જેથી સાચુ સ્વરાજ્ય પમાય—ગાંધીજી.
 લઈ સ્વરાજ્ય વહેલા પધારજોરે, અમ આમંત્રણને સ્વીકારજો
 દેજો વરવહુને શુભ આશિષ—ગાંધીજી.
 અમે ખાદીના મંડપ રોપીયારે, મુદ્રા લેખ સ્વરાજ્યના રોપીયા
 કર્તાવ્ય સાચુ ક્યારે કહેવાય—ગાંધીજી.
 રૂડી રૂપ વસત ખીલી રહી, માહા માસની પંચમી ઉજળી,
 એવા અવસરે પગલા ક્યાંથી માય—ગાંધીજી.
 કર કુમકુમ કુસુમની માળ ધરી, તમ સુદર્શનને આરોપીજો
 આવો મોંઘો અવસર વહી જાય—ગાંધીજી .પાછા ક્યારે આવશે.

માનરીયા

લગ્ન આલુપણ.

(માલણ ગુથી લાવ્ય ગુણીયજ ગજરો-એ રાગ)

આલુપણ લગ્નમાં કેવાં ધરશે, સખી લગ્ને ભારતને વિશારો આ.
 દેશ મુતો આળસ સોડય તાણીરે, કાતી કનક કળાનો રીસાણોરે,
 આવી પરવ શંતને ગરીબાઈ— આલુપણ
 એવે પ્રગટી ઉપા લાવી ગાધીરે, કુક્રી શંખ ટાળી ઉપાધીરે,
 મહામૈયાઓ પર આશા બાંધી— આલુપણ
 તમે પસંજ્યાતા વીર કુમારોરે, ભીખમ ધર્મ પૃથુ રાજકારો,
 વીર માતા છો કેમ વિસારો— આલુપણ
 કેમ શોભે કનક અલ કારોરે, ઝીણું વાયલ વીદેશી કેમ ધરો,
 દશા દેશની હૈયે વિશારોરે— આલુપણ.
 કારાગ્રહમાં વીર હજારોરે, દેશ માટે તજે પ્રાણ પ્યારોરે,
 તો દેશ માટે ખાદી અગ ધારો— આલુપણ
 તમ દેશની ગાયો કપાયે, તેની ચરણી વસ્ત્રે લગાવે,
 સારા દેશના મન મુંઝાયે— આલુપણ
 સાદુ અન્નને ખાદી સારી, સૌ દેશન નાખલો ટાળી,
 સાચા ધર્મને લેલો સંભાળી— આલુપણ

પ્રુશી મધને ખાદી પહેરો મારી વેવાણોરે
 મુકો વિલાયતીનો ચાળો ,,

અડધી નાગી દેખાય જાત મારી વેવાણેરે
 તેથી હલકી પડતી નાત " "
 જાળી વિલાતીનો વેશ " "
 જોવા મળશે લંપટ લોક " "
 તમે છો કુળવાનની જાત " "
 છુટાવા હાથે કરીને લાજ " "
 માનો આધીજનો પાઠ " "
 ખુદી થઈને ખાદી પહેરા " "

કંઠનાલકર

૧૨

વેવાઈ તમે સાજન લઈ લાગે આવ્યારે
 આવી અમને જુડા વેશે શરમાવ્યારે
 ટોપી પહેરી બન્યા ગોકુળની ગોપીરે
 વેવાઈ તમે પહેર્યા વિલાયતી જામારે
 જામા પહેરી જાંગલના બન્યા શાળારે
 વેવાઈ તમે પહેરી વિલાયતી ધોતીરે
 ધોતી પહેરી માતાની કુખ વજોવીરે
 વેવાઈ તમે પહેર્યા લેખરના ખુટરે
 ખુટ પહેરી બન્યા સાહેબના પુતરે
 વેવાઈ તમે બાળો વિલાયતી વેશરે
 ખાદી પહેરી જોવાયે તમારો દેશરે

૫૬૨૪૭

રાજા રામ ડહુ તો રાજ સ્થાપીયું,
 દાનવ દંડી સાધુને શણ્ણુ આપીયું, અસહકારને ૪
 સજની ભારત માતાની સખી લાજ ગાંધી,
 પોતે પ્રયુ અસહકારે જોને ઉતર્યા— „ ૫
 સુતા પુત્રો ભારતના જગાડીયા;
 પ્રેમે અહિંસા યુદ્ધ તે હલકારીયા-ગાંધી. „ ૬
 જો ન કઠલાલકર.

(રામ-વીર વારવારી જાઉં, મારા રાજવીઆના હાથી બુને બાગમા)

૧૫

ઉઝ્યો સખી ભારત ભુમિનો રવી આજે ગુજરાતમા
 ધન ભારત ભુમિ ગુજ તારણ જેના હાથમા-એવા અસ-
 હકારી નેતા છલો હિંદમા ૧

ધન ગાંધીજી તમ જસ જળકયો નવ ખંડમા
 દુખ હિંદ તણો હરવા હિંમત ધરી પડમાં— „ ૨

ધન કેરુરમા તમ સદગુણ શા સાંભળીએ
 પતિ સજે સાધુ થઈ સ્વાધ નિદારીએ— „ ૩

ધન લાલાજી, શ્રી હાસ પટેલ હક્કીમજી
 વળી મલવીયા નેહરૂ મુર્તીઓ પ્રેમની— „ ૪

ધન પાર્શ્વતીદેવી શ્રીમતીબેન સરોજની
 પુજ્ય આત્માને વાસતિ સરલા શ્રીમતી— „ ૫

હતા વૈભવ ઈંદ્રજીવન એ સરવે તણા
 હતા દાસી દાસ અનેક માડી વેડલા — „ ૬

હતા ભવ્ય મહેલો સુખમલ મથરૂ પાથણાં
હતા ધીકતા ધંધા સોના ચાંદી વાસણાં— „ ૭
પણ હિંદ તણી ઇજતને જતી બચાવવા
વળી જુદમી સત્તાને ઠેકાણે લાવવા— „ ૮
થયા ત્યાગી તે નર નારી હિંદના કારણે
નીજ સુખ વૈભવ વિસારી નીકળ્યા કારણે— „ ૯
ફકીરી લઈ ખાખ અગે ધરી છે પ્યારથી
જગાયો અહલક હિંદે મત્રજ અસહકારથી— „ ૧૦
પ્રભુ હવે કદર કરો એ નેતાઓના ત્યાગની,
પ્રભુ સ્વરાજ્ય હઇ સમાવો ઉપરની લાગણી— „ ૧૧
એ બ. કહેવાલકર.

૧૫

(રાગ—ભરણ પહેલો વધાવો મારે આવીઓ,)

મેની સ્વરાજ્ય લેવાને ચાલો સાથરે, બાપુ ગાંધીજી આશ્રમ આવીયા
કરતા તપ એ હિંદ માતા માટે, બાપુ ગાંધીજી આશ્રમ આવીયા
પ્રથમ પાઠ શીખવ્યો હમને શાન્તી તણોરે,
હિંદુ, મુસલમાન એઓ તમે સાથ એકતાને કરીને હાથ,
બાપુ ગાંધીજી આશ્રમ આવીયા.
મન વાણી ક્યાંથી હિંસક ના બનોરે,
શુદ્ધ મત લેજો શુદ્ધ ખાલી સર્વ મુક્તિ નિદેશીના મન
બાપુ ગાંધીજી આશ્રમ આવીયા.

આચી શીયળતા સામવવા માટે રાખો રેંટીયો.
 હે જોમાં હિન્દ તણો ઉદાર, સીપુનો એ છે કાળ,
 બાપુ ગાંધીજી આશ્રમ આવીયા
 દેતા શીખામણો બાપુજી જ્યારે અહીં હતા,
 હવે સર્વ લેશો ખાલીની સલાળ, ધન્યર તમને કરશે સ્હાય,
 બાપુ ગાંધીજી આશ્રમ આવીયા.
 બેઢે બેઠા બેઠા બાપુ જોવું યોગ્યતા,
 તમે માનો નહીં દુશ્મનોની રહેમ, ખાલી રાખશે કુચળસેમ
 બાપુ ગાંધીજી આશ્રમ આવીયા

હસ્ત મેળાપનું ગીત.

(ભગરાનો વધાવાનો)

અજની રામ સીતા જોને જોડલાં,
 થાયે વર વધુ હસ્ત મેળાપરે, અજની.
 હરે કુંવર કુંવરીની બેઠી ભાગ્યદી,
 અજની હાથમાં હસ્ત 'ધરી હોવ,
 વર જન્યાને અંતર પ્રેમરે, યુગવંતી અજની રામ સીતાની
 અજની જન્મ જન્મનાં બેઠાં બોલીયા,
 આંખા અંતરથી અંતરના મેળેરે, રસ ધણી અજની
 અજની પિદ ન લવ લેય અંજલી,
 ધર્મ જામે સ્વદેશી-દેશ પ્રેમરે, અજની.
 અજની સેવા સ્વદેશની સેવીકરણી

વળી વસ્ત્ર સ્વદેશી ધરજો રાખી પ્રીત સહુણી સજની.
 સજની સ્વદેશ ધર્મ ધોરી પથમાં,
 જોડી જીવન રથ નિર્દોષ લડકવાઈ સજની
 સજની સસાર નાવ ચલાવશે,
 પામશે ભાગ્યના શણગારે જો શાણી સજની.
 જોમ હસ્ત મેળ પથે રમશે,
 પ્રવર્ત્યા ત્યાંતો જય જયકાર ગુણવતી સજની.

પાદસાકર

૧૮

હાગનમાં વરકેન્થા.

(વર તો ચાલુ ચાલુ કરી રહો)

વરતો ખાદી ખાદી કરી રહો,
 વરનો બાપુ ન પહેરવા દે,
 વર તો ખાદી વિના ઘોડે નહિ ચડે
 જોકરો—બાપુ વિદેશી વસ્ત્ર અંગે નહિ ધરૂ
 વાળ્યું વિદેશીએ સત્યાનાથ બાપુ
 બાપ—ભાઈ હૈય કુટુંબ કહે આપણું
 પહેરે વિદેશી બામા મુરવાલ.
 હજો ખાદીરે શોભે નહિ. વર તો
 જોકરો—બાપુ ખાનદાની ખાદીમાં બધી.
 મુઠો વીદેશી વસ્ત્રોમાં આમ વર તો
 બાપ—ભાઈ અપશુકન આમ બોલ માં,
 કેમ શુકનમા બોલ જોવા બોલે વર તો

છોકરો—ગોહત્યામાં બાપુ શુકન કાં ગયો,

પહેરે વિદેશી લાખો ગોહત્યા,

આદી વિનારે ઘોડે નહિ ચડે.

વર તો

બાપુ—ભાઈ સાસુ મહેણારે દેશે આપની,

કરશે જાતીમાં સૌ પ્રીટકાર,

લગને ખાદીરે શોભે નહિ,

છોકરો—બાપુ સહેવાશે પ્રીટકારે નાતના,

નહિ સહેવાશે પ્રભુ પ્રીટકાર,

લાવે લગનમા ખાદી સૌ માટે,

મુઘી શબ્દો બાપુને સસરા ચેતીઆ,

લાવ્યા શુદ્ધ ખાદીના સૌ વસો,

ખાદી વીનારે લગન ના કરે

પ્રભુદાસ હકર

વરઘોડા વખતે ગવાતુ સ્વદેશી ગીત.

(૬ તો મોકલ વેવાઈ માધારે-એ રામ.)

તું તો મોકલ વેવાઈ રે'ટીડો, મારા હેશનો હાતાર રે'ટીડો.

સ્વદેશી અંપતી રે'ટીડો, સ્વરાજ સાધક રે'ટીડો.

ફેશનનો બાધક રે'ટીડો ગમતો મન રે'ટીડો.

મારા જુના જમાનાનો રે'ટીડો, ગંધીજીનો ગોતેલ રે'ટીડો.

બીજાનો વારસ રે'ટીડો, સમવાયો શબ્દમાર રે'ટીડો.

ખાદીનો ખાવીઠ રેટીડો, સ્વરાજની ચાવી રેટીડો
મારો હિંદનો હીરા રેટીડો, વરરાજને વાલો રેટીડો
હુ તો મોકલ વેવાઈ રેટીડો, માફ સ્વદેશી સાજન આવેરે
એને ફેશન તો નહી ફાવેરે, ખાદીની પહેરામણી ખાગેરે

આવે આવેરે રેટીડોનો રસીઓ,
સત્યાગ્રહી શુરો, મોહન મન ગમતો,
ગાંધી શુદ્ધને નમતો, ખાદીને ઢરવેશે.
ફેશન ફુંકીદેશે ત્યારે કન્યા લેશે, તારી કુંવરીનેખાદી પેરાવે
એતો હિંદનો હીતેચ્છુ કહાવેરે, સ્વદેશનો સેવક આવેરે
તારા મંડપને શોભાવેરે,
એતો ઇચ્છા પુરણ કરશેરે, તારી લાડસ ઘેલીને વરશેરે

તમામ જાતનાં પુસ્તકો સસ્તા

ભાવથી મળવાનું ઠેકાણું

બુકસેલર

જહુલાલ નારણદાસ.

નડીઆદ.

કુંભકુંભ પત્રિકા—

બાપુને આમંત્રણ.

(લખે લક્ષ્મી ચંદ્રી સીતા સુન્દરી!—રામ.)

લખી ક કોતરી પૂરા પ્રેમથી !

મહારે અમુલ્ય લગ્ન પ્રસંગે ! માધીલ પધારભે !

સાથે કસ્તુરબાને લાવભે !

લઈ રામ અને દેવીદાસ ! બાપુલ પધારભે !

ભે ભે ભુલતા શ્રી ગોપાલદાસને !

એ તો સૌરાષ્ટ્રના શિરદાર !

માધીલ !

મહામહા અને શોકત સાથમાં !

બી અગમને લાવે નિર્ધાર !

બાપુલ !

રખે વલ્લભ અનુસુયા રહી જશે !

મહાદેવ કલ્યાણ દયાળ !

માધીલ !

વૃદ્ધ આપ્તમાસને ન વિસારશે !

સૌ સત્તામહી સૈન્ય સાથ !

બાપુલ !

અર્ધે ખાલીના મત્રો આરાધનું !

વળી રેઢિયા પુજન સાથ !

બાપુલ !

તમ આર્થે લગ્ન ફડા ચોકશે !

સાથે અમમનાં બાળગોપાળ !

માધીલ !

બાપુ ! આપતો દેશ ફકીર છે !

આવો અર્પાયે “મણિમય” માળ !

માધીલ !

ઠહેનોનાચરણે !

સમ-વૈશ્વત જનતા તેને ઠહીએ, જે પીડ પરાધ ભણેરે ૧.

ભારત મહીલા તેને ઠહીએ, દુઃખ આ હિન્દુ બહુરે;
ફેશન કેરો મોહ તણે, મુખ સ્વદેશીમા માણેરે. ૧
વિદેશી વસ્ત્રો જ્યારથી વસીઆં, દેશ દશા પરવારીરે,
લક્ષ્મી તમારી સોસાઈ બેઠી, નીર્ધન થયાં નરનારીરે. ૨
વાચલ છાચલ જવન પહેશે, ઉલ્લભ ગરીબનો ટાળશેરે,
ભુખે મરતા હજારો હિન્દી, થયા ઇસાઈ ભાણેરે ૩
સાડી પોલકાં ફેન્સી ફરકો, બહેની સત્વર ત્યાગેરે;
શીખ ગાંધીની ઉરમા ધારી, વસ્ત્ર ખાલીના માગેરે. ૪
કાણુ લગડુ કુરૂપ હોયે, બાળ ઠહી બે તમારૂરે;
ત્યાગી તેને કેમ કરો નહી, પરંતુ બાળક પ્યારૂરે. ૫
ખાલી તમારી કલજના ઢાકે, નાણુ ભાતું બચાવેરે,
રૂડો રેડીઓ હરી ગુણુ ગાતા, મુતર સ્વરાજ્ય અપાવેરે. ૬
સાફુ જીવન છે સુખકારી, લપકાને ના મોહશેરે
રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ શીશુને દેશે, ઉત્તમ વખતના ખેડેરે ૭
ભારત જનનાં દુઃખ વિચારી, દેશ દાઝ હીલ લાવેરે;
જન્મ ભૂમિનો જય કરવાને, ઉત્તમ કૃત્ત બબલેરે. ૮

